

като възнаграждение яйца или кокошки; първитѣ бѣха почти винаги развалени, а кокошкитѣ или отъ само себе си умрѣли, или болни заклани.

Щедри бѣха даяцитѣ, само когато даваха своитѣ забави. Тогава получавахъ цѣла кофа отъ оризова ракия, мжтна и безвкусна, която не можехъ да пия, и винаги я подарявахъ. Младитѣ момичета, изписани съ разни бои, накичени съ всевъзможни украшения, играеха хубави мѣрни танци подъ звуковетѣ на майска флейта и тѣпанъ. При такива случаи обикновено всички се напиваха и се търкаляха по пруста. Но това не ставаше често. По предание тия веселби се повтаряха при всѣко новолуние. Дълги години следъ тази моя разходка въ девственитѣ гори на Борнео си спомняхъ за тѣзи туземци. Малки на ръстъ, безбради, необикновено любопитни, върващи въ всевъзможни зли и добри духове, скжперници, съ силно развита любовъ къмъ челядъта. Това е и едничката причина, за да градятъ такива грамадни жилища, гдето живѣятъ всички роднини, понѣкога до 200 и повече човѣка.

